Pregaria.cat

Entrada

Com és que sempre rius?

Per fi un dia et vaig fer la pregunta: “i com és que sempre rius?” Immediatament, i per primer cop, la teva cara es va tornar seriosa. Havia fet diana. “Vols dir? Sempre ric?”.

Com aquells dies d’estiu que tot d’una es posa a ploure a bots i barrals, els teus ulls van explotar. “Perdona”. I vas girar la cara mentre t’eixugaves les llàgrimes.

Resulta que rius per no plorar. Resulta que rius sempre quan ets amb els altres, mai en soledat. Resulta que si no rius et sembla que és més fosca la nit. Resulta que tens 99 motius per a la tristesa i 1 per a la joia, i prefereixes aquest a tots els altres. T’agafes al motiu i controles als 99. Resulta que penses que ja n’hi ha prou de problemes al món per afegir-hi els teus.

“Diga’m, si us plau, i quin és aquest motiu tan important, que té prioritat en front dels altres 99 ?”

“Vols saber-ho?. Doncs, és ARA. No ho entens?. Vull viure ara. Ni l’abans intocable, i a cops molt injust,... ni el després incert... ara, aquí.. amb tu...amb vosaltres... amb els amics. Necessito tan a la gent que no pots ni imaginar-t’ho. Per això ric quan trenco l’aïllament”.

Com sempre va esclatar aquell somriure tan normal, tan teu, i tan suggestiu. La tempesta havia fugit... al menys de moment.

Pregària:

Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Viviu d’acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó. poseu-vos al nivell dels humils. No us tingueu per savis. No torneu a ningú mal per mal.; mireu de fer el bé a tothom. Si és possible, i fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom. (Carta als Romans 12, 15-18).